

Länsstyrelsen
Västerbotten

Datum
2015-08-27

Ärendebeteckning
420-4033-2015

1(3)

Regeringskansliet
Miljö och energidepartementet
m.registrator@regeringskansliet.se

Yttrande över Energimyndighetens rapport Översyn av den kommunala energi- och klimatrådgivningen, M2015/2144/Ee

Slutsatser

Länsstyrelsen i Västerbottens län anser att:

- prioriteringar i arbetet är viktigt. Länsstyrelsen stöttar därför Energimyndighetens bedömning att prioritera bort arbete med transporter. Precis som Energimyndigheten betonar är dock transportsektorn ett viktigt område med stor klimatpåverkan och andra styrmedel bör därför övervägas.
- det är bra att de regionala energikontoren samordnar energi- och klimatrådgivarna. Det finns dock en risk i att skriva fast detta i förordningen då det kan bli så att det måste ordnas genom annan organisation regionalt.
- det bör stå i förordning eller föreskrifter att den som regional samordnar energi- och klimatrådgivarna ska delta i den regionala samordningen kring energi- och klimatarbetet
- det ska räcka med att två kommuner samverkar även om de inte når upp till 18 000-nivån på antalet invånare
- ersättningen till energi- och klimatrådgivarna ska fördelas relativt jämt över landet mellan kommunerna och inte enligt Energimyndighetens förslag.

Ändring av förordningsnamn och bidragsbegrepp

Länsstyrelsen har inga avvikande synpunkter på förslaget att ändra bidragsbegrepp så att det istället handlar om statligt *stöd*. Länsstyrelsen anser precis som Energimyndigheten att detta är mer lämpligt.

Ändringar avseende målgrupper och inriktning för rådgivning

2§. Energimyndigheten beskriver att transportområdet visat sig vara svårt att hantera för klimat- och energirådgivare. De som söker stöd från dessa är dessutom nästan aldrig ute efter information avseende transporter. Det är

lämpligt att det stöd som kan ges kan prioriteras på de områden som sökande söker rådgivning om. Precis som Energimyndigheten skriver behövs dock fortsatta insatser inom transportområdet då det är avgörande för att nå klimatmålen. Andra typer av styrmedel och stöd för detta bör därför övervägas men utanför ramen för de kommunala klimat- och energirådgivarna.

7§ Energimyndigheten vill att det i förordningen införs en styrning från myndigheten avseende vilka målgrupper som verksamheten ska riktas till. Detta ger den kommunala rådgivaren minskat utrymme att prioritera lokalt. Detta innebär också att förändringar av målgrupper och ersättning kan ske snabbare än idag med hänsyn till ändrade förutsättningar. Insynen i beslutet beträffande myndighetens styrning blir därmed lägre och det finns då en risk för minskad samverkan och samordning med andra initiativ. Den föreslagna förändringen innebär på det stora hela större osäkerheter för kommunerna och medför att arbetsuppgifterna kan ändras snabbare än idag. Därför ställer sig Länsstyrelsen tveksam till förslaget.

Tillkommande stöd i form av regionala utvecklingsledare

4§. Energimyndigheten föreslår att de regionala energikontoren kan samordna den kommunala energi- och klimatrådgivningen. Länsstyrelsen anser att det är bra att de regionala energikontoren samordnar energi- och klimatrådgivarna. Beroende på olika regionala förutsättningar och konstellationer med energikontor är det viktigt att poängtera att detta är en möjlighet och inte ett krav. På grund av olika regionala förutsättningar kan det bli så att energi- och klimatrådgivningen måste ordnas genom annan organisation regionalt och därför måste denna möjlighet hållas öppen.

Ändrade förutsättningar för stöd och stödets storlek

6§. Länsstyrelsen håller med om att samordning mellan kommuner är givande och bör uppmuntras för att höja säkerheten, kvaliteten och nivån på rådgivningen. Länsstyrelsen ställer sig dock frågande till invånarnivån på 18 000 och vad detta grundar sig i. Detta skulle i praktiken innebära att i bästa fall tre eller fyra kommuner i bland annat Västerbottens län skulle behöva gå ihop för att nå detta invånarantal. På grund av stora avstånd och liten befolkningsmängd kan man anta att ett flertal av Västerbottens kommuner därför inte skulle kunna motivera ett samarbete för att uppnå 18 000 invånare och fortsätta arbetet med energi- och klimatrådgivare. I exempelvis Västerbottens län har enbart 2 av länets 15 kommuner invånarantal över 18000. Endast 3 av kommunerna har invånarantal över 10 000. Har Energimyndigheten tagit hänsyn till detta? Detta skulle mycket troligt leda till motsatt önskad effekt. Dels skulle avstånden mellan kommunerna bli oerhört stora och effekten skulle bli bromsande istället för givande. Risken blir att färre aktiviteter istället ordnas istället för fler.

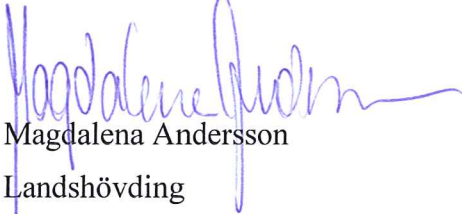
Länsstyrelsen anser att det på grund av detta ska räcka med att två kommuner samverkar även om de inte når upp till antalet invånare.

10§. Energimyndigheten avser att i föreskrifterna fördela enligt en rak princip efter målgruppsstorlek, men med ett takbelopp för de allra största kommunerna eftersom stora kommuner har en viss skalfördel i förhållande till mindre. Detta innebär att mer resurser koncentreras på de stora kommunerna som redan idag har mer resurser än mindre medan mindre resurser ges till idag redan resurssvaga glesbygdskommuner.

Den rådande fördelningen är sannolikt grundad i regionalpolitik och ovanstående antagande. Förslaget skulle därför ge större skillnader i genomfört arbete mellan stora och mindre kommuner än det är idag. Länsstyrelsen i Västerbottens län anser därför att ersättningen till energi- och klimatrådgivarna ska fördelas relativt jämt över landet mellan kommunerna.

Övrigt

Länsstyrelserna samordnar sedan flera år det regionala klimat- och energiarbetet. Länsstyrelserna har regeringsuppdrag att "samordna och leda regionala arbetet med att förverkliga regeringens politik avseende energiomställning, minskad klimatpåverkan och klimatinvesteringar". Trots detta nämns inte ett ord om Länsstyrelserna i denna rapport. Den som regionalt samordnar energi- och klimatrådgivarna ska även delta i den regionala samordningen kring klimat- och energiarbetet. Det främjar samverkan mellan Länsstyrelserna och Energikontoren ytterligare.

Magdalena Andersson
Landshövding

Tina Holmlund
Samordnare klimatanpassning